

Lákadla bezzásahovosti

Kromě létajícího malého broučka - kůrovce, úspěšně způsobujícího kalamitní škody v našich lesích, je bezzásahovost dalším lákadlem pro malou můru - **bourovčika jižního** / *Thaumetopoea pityocampa*. Ten se zatím rozšířil v jižní Evropě převážně na borovicích, preferuje borovici černou, ale neopovrhne dalšími borovicemi, příp. modřínů či cedry. Postiženo je zejména Portugalsko, Španělsko a Francie, kde se diví, jak překonal Pyreneje, že se dokáže šířit na velké vzdálenosti a že má pozoruhodné schopnosti adaptace. V důsledku globálního oteplování je velký předpoklad, že se rozšíří na sever do střední Evropy - alpské země (Německo, Švýcarsko, Rakousko, Slovinsko), avšak větší předpoklad je do zemí V4: Česko, Maďarsko, Slovensko a Polsko. Zatím je známo, že listnaté stromy, vč. ptačích populací ho omezují.

Jeho škody spočívají v opakovaném holožírú listů / jehlic a následném plošném úhynu stromů. Na stromech vytváří „hnízda“ v podobě kulovitých chuchvalců bělavých vláken. Žel, místním obyvatelům způsobují jeho vlákna vážná zdravotní ohrožení svými silně alergenními účinky (záněty kůže i očí, astmatické záchvaty).

Další příbuzný bourovčík borový / *Thaumetopoea pinivora* je rozšířen zejména v přímořských borech Německa, ale i jižní Evropy a zatím jen lokálně ve střední Evropě. Kromě toho bourovčík toulavý / *Thaumetopoea processionea*, se rozšířil již na jižní Moravu, přičemž jeho hostitelem je také dub, buk, habr, bříza, kaštanovník i líska.

Ideologové bezzásahové výroby virtuální divočiny mohou být tedy spokojeni s rychlostí a rozsahem devastace našich lesů - zřejmě jako animistickou obětí přírodním procesům v ekologicky nestabilních biotopech, takže již dopředu rovněž přikazují ochranu bourovčíků.